

Prima instanță - (Judecătoria Soroca) G. Mîra

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) I. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

Instanța de recurs (Curtea de Supremă de Justiție) V. Clevadi, I. Druță, D. Mardari

ÎNCHEIERE

mun. Chișinău

13 decembrie 2017

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Galina Stratulat
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire înaintată Galușca Nicolae,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Larisa Vlas împotriva lui Nicolae Galușca și Tamara Cazacu, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Soroca, cu privire la înlăturarea obstacolelor, evacuare și compensarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională înaintată de Nicolae Galușca împotriva Larisei Vlas, intervenienți accesorii notarul public Radu Iulian și Primăria satului Zastînca, cu privire la recunoașterea nulității contractului de donație, anularea actului de retragere a vizei de reședință și partajarea averii succesoriale,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 ianuarie 2017, prin care s-a respins recursul declarat de Nicolae Galușca și s-a menținut încheierea Curții de Apel Bălți,

a c o n s t a t a t :

La 20 iunie 2014, Larisa Vlas s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Galușca, prin care a solicitat transmiterea terenului și a construcțiilor, situate în localitatea Zastînca, r-nul Soroca, care îi aparțin cu drept de proprietate, evacuarea lui Nicolae Galușca împreună cu membrii familiei Tamara Cazacu, Nicolae Galușca și Nicoleta Galușca și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 27 aprilie 2015, Nicolae Galușca a înaintat acțiune reconvențională împotriva Larisei Vlas, intervenient accesoriu notarul public Radu Iulian și Primăria localității Zastînca, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate asupra casei de locuit cu toate anexele, precum și asupra loturilor de pământ aferente și a loturilor de pământ arabil, care au aparținut părinților lui Constantin Galușca și Clavdia Galușca, recunoașterea faptului acceptării succesiunii de către Nicolae Galușca asupra patrimoniului rămas după decesul lui Constantin Galușca, recunoașterea nulității contractului de donație întocmit de Clavdia Galușca pe numele Larisei Vlas la 13 noiembrie 2013 asupra terenului și a construcțiilor, situate în localitatea Zastînca, r-nul Soroca, anularea actului de retragere a vizei de

reședință din casa amplasată în localitatea Zastînca, r-nul Soroca și a actelor de proprietate înregistrate la OCT Soroca în baza contractului de donație din 13 noiembrie 2103.

Ulterior, la 24 august 2015, Larisa Vlas și-a modificat pretențiile din cererea de chemare în judecată, înaintând pretenții și către concubina pârâtului Nicolae Galușca, Tamara Cazacu, prin care a solicitat obligarea lui Nicolae Galușca și Tamara Cazacu să înlăture obstacolele în folosirea bunurilor imobile - terenului și a construcțiilor, situate în localitatea Zastînca, care îi aparțin cu drept de proprietate, evacuarea pârâților Nicolae Galușca și Tamara Cazacu împreună cu membrii familiei lor, fără acordarea altui spațiu locativ și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca din 06 noiembrie 2015, având în vedere că pârâții Nicolae Galușca și Tamara Cazacu au copii minori, iar o eventuală hotărâre judecătorească ar putea să influențeze drepturile copiilor, instanța de judecată a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâților, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Soroca, care reprezintă autoritatea tutelară.

La 18 ianuarie 2016, în cadrul ședinței de judecată, Nicolae Galușcă a depus cerere reconvențională suplimentară, prin care a solicitat partajarea averii rămase după decesul soților Constantin Galușca și Clavdia Galușca între succesorii Nicolae Galușca și Larisa Vlas, atribuind din masa succesorală lui Nicolae Galușca $\frac{3}{4}$ cotă-parte și Larisei Vlas $\frac{1}{4}$ cotă-parte.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 26 septembrie 2016 s-a admis acțiunea reclamantei Larisa Vlas.

S-a evacuat Nicolae Galușca și Tamara Cazacu din bunul imobil, casa de locuit individuală cu nr. cadastral 7866110.113.01, situată în s. Zastînca, r-nul Soroca.

S-a obligat Nicolae Galușca și Tamara Cazacu să înlăture obstacolele în folosirea de către Larisa Vlas a bunurilor imobile - terenului și a construcțiilor, situate în localitatea Zastînca, r-nul Soroca.

Acțiunea reconvențională a lui Nicolae Galușca către Larisa Vlas, intervenient accesoriu notarul public Radu Iulian și Primăria localității Zastînca, privind recunoașterea dreptului de proprietate, faptul acceptării succesiunii, recunoașterea nulă a contractului de donație și anularea actului de retragere a vizei de reședință, precum și partajarea averii rămase după decesul soților Constantin Galușca și Clavdia Galușca s-a respins ca neîntemeiată.

La 02 noiembrie 2016 Nicolae Galușca a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Soroca din 26 septembrie 2016, cu examinarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care auțiunea înaintată de către Larisa Vlas să fie respinsă ca nefondată.

Totodată, apelantul a solicitat repunerea apelului în termen, pe motiv că începând cu 28 septembrie 2016 și până la 15 octombrie 2016 a fost internat în spital.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți 01 decembrie 2016 s-a respins cererea apelantului Nicolae Galușca privind repunerea în termen a apelului și s-a restituit cererea de apel, ca depusă în afara termenului legal.

La 13 decembrie 2016, Nicolae Galușca a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bălți 01 decembrie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii, cu repunerea în termen a cererii de apel, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (4) Codul de procedură civilă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 ianuarie 2017, s-a respins recursul declarat de Nicolae Galușca și s-a menținut încheierea Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2016.

La 02 noiembrie 2017, Nicolae Galușca a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 ianuarie 2017, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 ianuarie 2017 și restituirea cauzei în instanța de apel, pentru examinarea apelului.

Ca temei de drept, revizuiantul a invocat prevederile art.449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

În motivare, relatează că instanța de recurs nu a analizat și nu a dat o apreciere argumentelor din recurs referitoare la faptul că din motive de sănătate nu a avut posibilitatea de a depune apel în termenul stabilit de legislația procesual civilă.

La fel și avocatul care urma să depună cerere de apel a fost în imposibilitatea, deoarece în acea perioadă a fost implicat într-un accident rutier, iar în consecință ulterior a decedat. Despre decesul avocatului a aflat mult mai târziu.

Consideră că circumstanțele invocate sunt esențiale pentru revizuirea deciziei instanței de recurs, și adoptarea unei hotărâri de repunere în termen a apelului, într-u cât era convins că apelul va fi depus de către avocat în termenul stabilit de lege.

Cu referire la termenul de depunere a cererii de revizuire, Colegiul reține că potrivit art.450 lit.b) cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art.449 lit.b).

Curtea Supremă de Justiție a adoptat decizia la 11 ianuarie 2017.

Revizuiantul a declarat cerere de revizuire la 02 noiembrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de lege.

Potrivit prevederilor art.451 alin.1) Cod de procedură civilă cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, **indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449** și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 453 alin.1) lit. a) Cod de procedură civilă după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Examinînd motivele invocate de revizient Colegiul ajunge la concluzia că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

Pentru a invoca prevederile art.449 Codul de procedură civilă, este important ca circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire *trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță*, în sensul că nu orice sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci cînd sînt determinate pentru judecarea justă a cauzei.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, unul din aspectele fundamentale a supremației legii *este principiul securității raporturilor juridice*, care instituie, printre altele, în cazul în care instanțele judecătorești au stabilit definitiv o chestiune, hotărîrea lor nu ar trebui pusă la îndoială (a se vedea Brumărescu versus

România [MC], nr. 28342/95, para. 61, CEDO 1999- VII, și Roșca versus Moldova, nr. 6267/02, para. 24, 22 martie 2005).

Se impune respectarea principiul res judicata. Soluția definitivă a unei instanțe judecătorești nu poate fi repusă în discuție ulterior, procesul soluționat definitiv nu mai poate fi redeschis pentru a se proceda la o nouă examinare a cauzei (CtEDO, Brumărescu c. României, 1999, para. 61, Roșca c. Moldovei, 2005, para. 24).

Revizuirea constituie un remediu procesual important pentru înlăturarea acelor situații excepționale care au făcut ca o hotărâre judecătorească să fie viciată chiar în substanța sa.

Colegiul constată că argumentele revizuiantului, nu poate să constituie temei de revizuire, raportat la art. 449 lit.b) Cod de procedură civilă.

Potrivit art.449 lit.b) Cod de procedură civilă revizuirea se declară în cazurile în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuiantului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Spre deosebire de recurs, care are în vedere în primul rând erorile de drept, revizuirea vizează îndreptarea erorilor de fapt.

Astfel, argumentele invocate referitoare la imposibilitatea depunerii apelului în termen atât către Galașca Nicolai cât și de către avocatul său, au fost analizate atât de instanța de apel cât și de instanța de recurs.

În încheierea de respingere a demersului privind repunerea în termen a apelului și restituire cererii de apel instanța a constatat că în afara termenului de internare a apelantului în spital, acesta a dispus de încă 12 zile pentru depunerea apelului în termen și astfel prin prisma art. art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, apelantul era obligat să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

Prin urmare, cele invocate de revizuiant nu sunt circumstanțe esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuiantului. Instanța de recurs verificând legalitatea și temeinicia încheierii instanței de apel a răspuns recurentului la toate argumentele invocate atât în cererea de apel cât și în cererea de recurs.

Respectivul temei de revizuire în speță va constitui o ingerință asupra securității raportului juridic.

Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat, ce și constituie principiul executării hotărârilor definitive. Acest principiu insistă asupra faptului, ca nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri care este definitivă și executorie, chiar în scopul reluării procesului de judecată și o nouă soluționare a cazului.

Competența Curții Supreme este de a corecta lacunele în drept și omisiunile justiției, și nici într-un caz de a efectua o reexaminare. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs în anulare, și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminare. Ca excepție de la acest principiu se face în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (§ 52 Ryabikh c. Rusiei, nr. 52854/99, CEDO).

Potrivit par. 64 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 01 martie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a punctului 118 al Art. I din Legea nr. 155 din 5 iulie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă al Republicii Moldova, conturat astfel, principiul securității juridice presupune ca statul să depună

diligențe pentru a putea fi identificate procedurile judiciare conexe și să interzică redeschiderea unor noi proceduri judiciare referitoare la aceeași problemă.

În Hotărârea nr.16 din 25 iunie 2013, Curtea Constituțională a statuat că, problema esențială în reglementarea corectă a căilor de atac extraordinare constă în găsirea unor ”ipoteze de mijloc”, care să împace ambele cerințe, pe de o parte, principiul autorității de lucru judecat și, pe de altă parte, necesitatea pronunțării unei hotărâri judecătorești legale și întemeiate. Așadar, este necesară identificarea unor ipoteze mediane care să asigure respectarea dreptului la un proces echitabil și a principiului securității raporturilor juridice.

Colegiul constată că în speță, nu sunt întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate a revizuirii menționate la art.449 din Codul de procedură civilă dar și de jurisprudența *CEDO*, care impune ca desființarea unei hotărâri judecătorești intrate în puterea lucrului judecat să nu poată interveni decât pentru „defecte fundamentale” ale hotărârii, care au devenit cunoscute instanței, numai după terminarea procesului.

Prin urmare, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de admisibilitate, incluzând și motivele pe care se întemeiază, cererea de revizuire dedusă judecății este inadmisibilă în raport cu condițiile textului.

Față de cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, se constată că revizuietul nu a indicat nici o situație de natură a se încadra în prevederile legale menționate ***ci doar a reluat situația de fapt și apărările pe fondul cauzei față de motivele de recurs.***

Din considerentele menționate completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire declarată de Galușca Nicolae împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 ianuarie 2017, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art.270, 453 alin.1) lit.a) din Codul de procedură civilă, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge cererea de revizuire declarată de Galușca Nicolae împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 ianuarie 2017.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Galina Stratulat

judecători

Ion Druță

Dumitru Mardari